

Kedves energiavadászok, kedves energiaközösségek és klíma-koordinátorok, kedves Edina és Kristóf!

Immár régi ismerősként, barátként üdvözölhetem az ezen a vidám hangulatú ünnepségen összegyűlt ifjú és tapasztaltabb versenyzőket és szervezőket, akiket a jövő nemzedékekért felelős ombudsmani intézmény hagyományosan közeli partnerének és szövetségésének tekint, s akiknek példaértékű szemléletformáló és közösségépítő tevékenységét igen nagyra értékeljük.

Hazánk abban a kedvező helyzetben van, hogy nemzetközileg is elismert, a fenntartható fejlődést szolgáló intézményekkel dicsekedhet, amelyek egymással és külföldi partnereikkel is szorosan együttműködve próbálják távlatos gondolkodásra és a természetet óvó gyakorlati cselekvésre bírni a döntéshozókat, a gazdasági vezetőket és minden polgártársunkat. A mi lehetőségeink azonban korlátozottak. Kicsiny intézményeink erőfeszítéseit ugyanakkor megsokszorozhatják az elhivatott környezetvédő egyesületek és a velük együttműködő családok és közösségek, pedagógusok, természetjárók és mindenki, akiknek fontos, hogy mindazt a szépséget és értéket, amit a természet jóvoltából ma élvezhetünk, gyermekeink és unokáink számára is megőrizzük.

Lehetnek, vannak is kétségeink, hogy a világ vezetői az év végén Párizsban képesek lesznek-e átlépni az árnyékukat, a holnapi napnál, a következő közvélemény-kutatásnál tovább nézni. Ezért a csapdahelyzetért azonban a társadalom is felelős.

Mindannyian tehetünk azért, hogy saját életünkben háttérbe szorítsuk az értelmetlen, pazarló fogyasztást. Ezt persze az energiaközösségek tagjainak nem kell különösebben bizonygatni, hiszen ez egyike azoknak az „élcsapatoknak”, ahol a takarékos életvitelre való törekvés az élet természetes része. Tehetünk továbbá a jövőért a helyi és országos, sőt ma már az európai közéletben is, öntudatos polgárként. Végülis a közvélemény mi magunk vagyunk. Ha a közvélemény-kutatások tartósan azt jeleznék, hogy a természet kímélete tetszik a választópolgároknak, hogy a környezet rongálóinak nem adnának újabb esélyt, ezen a politikusok is elgondolkodnának, s talán az ilyen nemzetközi alkuk is könnyebben eredményre vezetnének. És akkor már nem ellenszélben, hanem egyre inkább intézményes támogatással kereshetnénk a takarékosabb, az ésszerűbb életvitel útját-módját.

A mai rendezvény programját tanulmányozva azt láthatjuk, hogy az szinte önmagában is egy fenntarthatósági cselekvési terv. Külön öröm számomra, hogy a rendezvény végén több mint 100 őshonos gyümölcsfa kerül kiosztásra a családok között. Örömmel mondhatom el, hogy ez az immár szép hagyománnyá vált GreenDependent-es kezdeményezés számunkra is minta- és ötletadó volt. Edinát és Kristófit többek között éppen emiatt is hívtuk meg arra a tanácskozásunkra, ahol az ő tapasztalataikat is felhasználva kialakítottuk az ombudsmani hivatal nagyszabású szemléletformáló programját, a Fatestvér programot. Ennek keretében arra bátorítjuk hazánk - sőt a Kárpát-medence magyar többségű – önkormányzatait, hogy minden gyermek születését egy külön a számára ültetett fa ültetésével, közösen ünnepeljék meg, amely vele felnövekedve az ő „fatestvérévé” válna. Jelenleg épp a program jogi és költségvetési kereteit megteremtő jogszabály-kezdeményezésen dolgozunk kollégáimmal, amelyet az őszi ülészakban szeretnénk betervezni a parlament számára.

A Fatestvér Program országossá válása esetén évente legalább 90 ezer fával lehetne gazdagítani a magyarországi zöldterületeket, mérsékelni a klímaváltozás hatásait és ökológiai lábnyomunkat, zöldfolyosók kialakításával óvni a biológiai sokféleséget. Másrészt mint a környezeti nevelés hatásos eszközével hozzájárulhatunk mind a gyermekek, mind családjaik

környezettudatosságának, természetszeretetének növekedéséhez, erősíthető így a hosszú-távú gondolkodás, végül elmélyíthető a szülőföldre való kötődés, s minden gyermek azonos méltóságát hangsúlyozva nőhet a társadalmi kohézió. Külön megköszöném, ha az itt összegyűlteket saját lakóhelyükön a Fatestvérek program önkéntes követéivé is válnának.

Ezekkel a gondolatokkal kívánok minden kedves résztvevőnek tartalmas és tanulságos időtöltést!

Budapest, 2015. június 6.

Szabó Marcel
a jövő nemzedékek szószólója
az alapvető jogok biztosának jövő nemzedékekért felelős helyettese